

105/26. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2026. július 16.

A Bíróság C-280/25. sz. ügyben hozott ítélete | [Lin II]¹

Az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő súlyos csalás elleni küzdelem: a Bíróság kifejti, miért nem sértette meg a Lin ítélet² sem a büntetőjogi törvényesség elvét³, sem az alapjogok védelmére vonatkozó nemzeti védelmi szintet, amely megtiltja a bíróságnak, hogy különböző szabályozásokat kombináljon az ilyen ügyekben alkalmazandó elévülési szabályok megállapítása érdekében⁴

Ebben az összefüggésben a Bíróság pontosításokkal szolgál arra vonatkozóan is, hogy mit kell az Unió pénzügyi érdekeit sértő „súlyos” csalás alatt érteni

A 2023. július 24-i Lin ítélet több román állampolgárt érintett, akiket adócsalás miatt szabadságvesztés-büntetésre ítélték. E személyek vitatták a büntetőjogi felelősségük megállapítását, arra hivatkozva, hogy az enyhébb büntetőtörvény (*lex mitior*) visszaható hatályú alkalmazására vonatkozó nemzeti védelmi szint értelmében büntethetőségük elévült⁵. E román állampolgárok egyrészt a román alkotmánybíróság 2018-ban és 2022-ben hozott két ítéletére hivatkoztak. Ezek az ítéletek érvénytelenítették a büntetőjogi elévülési idő megszakításának⁶ okait szabályozó nemzeti rendelkezést⁷, így közel négy éven át a román jog nem írt elő semmilyen okot e határidő megszakítására. Az említett állampolgárok másrészt a román legfőbb semmitó- és ítélszék (ÎCCJ) 2022. évi határozatára hivatkoztak, amely kimondta, hogy az elévülés megszakítására vonatkozó okok hiánya - a *lex mitior*⁸ visszaható hatályú alkalmazásának elve alapján - a 2014 (az alkotmányellenes rendelkezés elfogadásának éve) és 2018 (az alkotmánybíróság első határozata meghozatalának éve) között elkövetett bűncselekményekre is vonatkozik. A Bíróságtól lényegében azt kérdezték, hogy összeegyeztethetők-e az uniós joggal – különösen az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalások elleni hatékony küzdelmet célzó rendelkezésekkel – a román bíróságok által hozott ezen különböző ítéletek. A Lin ítéletben a Bíróság emlékeztetett arra, hogy a tagállamoknak gondoskodniuk kell arról, hogy a nemzeti jogban előírt elévülési szabályok lehetővé tegyék az Európai Unió pénzügyi érdekeit sértő csalásokkal kapcsolatos bűncselekmények hatékony büntetését, annak érdekében, hogy elkerüljék az ilyen bűncselekmények büntetlenségének rendszerszintű kockázatát. Ennélfogva a Bíróság úgy ítélte meg, hogy a román bíróságoknak mellőzniük kell az ÎCCJ 2022. évi határozatában rögzített, *lex mitiorra* vonatkozó nemzeti védelmi szint alkalmazását. Ezzel szemben megállapította, hogy a román alkotmánybíróság 2018-ban és 2022-ben hozott ítéletei összhangban állnak az uniós joggal, mivel azok a büntetőjog területén a törvényesség elvét hajtották végre, és a *lex mitiorra* vonatkozó, az ÎCCJ 2022. évi határozatában rögzített nemzeti védelmi szint alkalmazásához képest a rendszerszintű büntetlenség kisebb mértékű kockázatát jelentették. A Lin ítéletet követően az ÎCCJ 2024-ben azonban úgy ítélte meg, hogy a román bíróságok nem mellőzhetik a 2022-es határozatának alkalmazását anélkül, hogy meg ne sértenék a büntetőjogi törvényesség elvét és a *lex tertia* tilalmát. A ma kihirdetett Lin II ítéletében a Bíróság lényegében megállapítja, hogy az ÎCCJ e megközelítése nem felel meg az uniós jognak.

A Lin II ügyben két kereskedelmi társaság ügyvezetője fiktív adószámlákat állított ki annak érdekében, hogy egy harmadik társaság csökkenthesse az adóalapját. A román állami költségvetésnek okozott kár 268 536 román lej (RON) (hozzávetőleg 59 304 euró), míg a meg nem fizetett hozzáadottérték-adó (héta) összege 163 656 RON (hozzávetőleg 36 142 euró) volt, ami így sértette az Unió pénzügyi érdekeit.

A társaság ügyvezetője ellen adócsalásban való bűnrészesség vádjával eljárás indult, azonban elkerülte a büntetőjogi felelősségre vonást. Első fokon ugyanis megállapították, hogy büntethetősége elévült, és ezt 2024. március 21-én a nagyváradi (Románia) fellebbviteli bíróság is megerősítette. A nagyváradi fellebbviteli bíróság mellett működő ügyészség 2024. április 9-én ezt az utóbbi ítéletet az ÍCCJ előtt megtámadta, mivel úgy vélte, hogy a fellebbviteli bíróság tévesen zárta le a büntetőeljárást a *lex mitiorra* vonatkozó nemzeti védelmi szint alkalmazásával, ahogyan azt az ÍCCJ 2022-ben hozott határozata rögzítette, következésképpen nem vette figyelembe a Bíróság Lin ítéletét. A Lin ítélet román bíróságok általi alkalmazási módjával kapcsolatos kétségei miatt az ÍCCJ előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordult a Bírósághoz. A kérdést előterjesztő bíróság a „súlyos” csalás uniós jogi fogalmának értelmezését is kérdezi.

A Lin ítéletet követő mai ítéletében a Bíróság először is **pontosítja az Unió pénzügyi érdekeit sértő „súlyos” csalás fogalmát**. Így megállapítja, hogy amennyiben egyetlen nemzeti rendelkezés sem határozza meg azt a küszöbértéket, amely felett az Unió pénzügyi érdekeit sértő csalást „súlyosnak” kell tekinteni, a csalást a PIF-egyezmény⁹ értelmében automatikusan „súlyosnak” kell minősíteni, amint annak teljes összege meghaladja az 50 000 eurót, függetlenül attól, hogy az Unió költségvetésének tényleges kára alacsonyabb-e a küszöbértéknél vagy sem.

Másodszor, a Bíróság hangsúlyozza, hogy **a Lin ítéletben nem állapította meg, hogy a *lex mitior* elvének alkalmazására vonatkozó - a román jogban előírt, és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 49. cikkében e tekintetben rögzített garanciákat meghaladó - nemzeti védelmi szint elvi szinten sértené az uniós jogot. A Bíróság ugyanis annak megállapítására szorítkozott, hogy az uniós joggal ellentétes, hogy a román bíróságok az Unió pénzügyi érdekeit érintő súlyos csalás ügyeire alkalmazzák az ÍCCJ 2022-es határozatában rögzített e nemzeti védelmi szintet. Ezt az a körülmény indokolta, hogy egy ilyen alkalmazás jelentősen növeli az ilyen csalásokkal kapcsolatos büntetlenség rendszerszintű kockázatát**, amely már az alkotmánybíróság 2018-ban és 2022-ben hozott ítéleteiből is eredt, és amelynek következtében közel négy éven át nem állt fenn a büntetőjogi elévülés megszakításának semmilyen oka.

Harmadszor, a Bíróság megállapítja, hogy a **Lin ítéletben** elfogadott megoldás **nem kötelezi a román bíróságokat arra, hogy több egymást követő szabályozást kombináljanak** annak érdekében, hogy bírói úton létrehozzanak egy rendszert a büntethetőség elévülésének kiszámítására. A Lin ítélet tehát nem kötelezi ezeket a bíróságokat arra, hogy megsértsék a *lex tertia* alkalmazásának tilalmára vonatkozó nemzeti védelmi szintet.

Negyedszer, a Bíróság hangsúlyozza, hogy a Lin ítéletben elfogadott megoldás **nem sérti a bűncselekmények és büntetések törvényességének az Alapjogi Charta 49. cikkében és az Emberi Jogok Európai Egyezményének 7. cikkében rögzített elvét sem**. Ezen ítéletben ugyanis a román bíróságok számára előírt tilalom, miszerint nem alkalmazhatják az ÍCCJ 2022. évi határozatát, a Bíróság megszilárdult ítélkezési gyakorlatának folytatása, és így előrelátható jellegű volt. Egyébiránt a Bíróság hangsúlyozza, hogy a Lin ítéletben maga is megállapította, hogy e 2022-ben hozott határozat rendszerszintű kockázatot jelentett az Unió pénzügyi érdekeit sértő súlyos csalások büntetlenségére nézve. E tekintetben tehát semmilyen bizonytalanság nem állapítható meg, mivel a román bíróságok a Lin ítéletnek megfelelően kötelesek az ilyen kockázatot adottnak tekinteni.

Ötödször, a Bíróság rámutat arra, hogy – figyelemmel a **jogerő elvének uniós jogbeli** jelentőségére – e jog nem írja elő az olyan jogerős határozatok megkérdőjelezését, amelyek az ÍCCJ 2022. évi határozatának alkalmazásával megállapították, hogy az Unió pénzügyi érdekeit sértő súlyos csalás tekintetében a büntethetőség elévült. Ezzel együtt a felülvizsgálati kérelem tárgyát képező határozat főszabály szerint nem tekinthető jogerős határozatnak.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján [az ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása](#) az ítélet teljes szövege és adott esetben az összefoglalása megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Szabó Mónika ☎ (+352) 4303 3047

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Kövesse a híreket!

¹ A jelen ügy neve fikatív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

² A Bíróság 2023. július 24-i Lin ítélete, [C-107/23 PPU](#) (lásd még a [129/23.](#) sz. sajtóközleményt).

³ Az Emberi Jogok Európai Egyezményének a „Büntetés kiszabásának tilalma törvényi rendelkezés nélkül” című 7. cikke a törvényesség és a büntetőjogi visszaható hatály tilalmának elvén alapul. A cikk kimondja, hogy senkit nem lehet elítélni olyan cselekményért vagy mulasztásért, amely az elkövetése idején a nemzeti vagy nemzetközi jog alapján nem minősült bűncselekménynek. Ugyancsak nem lehet a bűncselekmény elkövetése idején alkalmazható büntetésnél súlyosabb büntetést kiszabni. Ez a rendelkezés védi az egyéneket az önkényes büntetőeljárásoktól, és a jogállamiság alapvető elemének minősül.

⁴ Ezen alkotmányos elv értelmében a román bíróságok számára tilos többek között az egymást követő büntetőjogi szabályozások részleges alkalmazása az egyes rendelkezések – ideértve a büntethetőség elévülésének kiszámítására vonatkozó rendelkezéseket is – kombinálásával. A román alkotmánybíróság értelmezésében a *lex mitior* elve azt jelenti, hogy egymást követő jogi rendszerek esetén azt a törvényt kell kiválasztani és alkalmazni, amely összességében kedvezőbb helyzetet biztosít a vádlott számára, anélkül azonban, hogy megengedett lenne az egymást követő törvények kedvező rendelkezéseinek kombinálása és a bírói gyakorlat révén hibrid rendszer létrehozatala (*lex tertia*).

⁵ Olyan mechanizmus, amelynek eredményeként az idő múlásával megszűnik a jogi lépések megtételének lehetősége. Másképp megfogalmazva, ha a hatóságok egy bizonyos határidőn belül nem indítottak büntetőeljárást, véglegesen elveszítik erre vonatkozó jogukat.

⁶ Az alkotmányellenesség a 2009. évi büntető törvénykönyv 155. cikkének (1) bekezdését érintette, mivel ez a rendelkezés sértette a büntetőtörvény pontosságára és előreláthatóságára vonatkozó alkotmányos elvet azzal, hogy lehetővé tette, hogy eljárási cselekmények megszakítsák a büntethetőség elévülését, még akkor is, ha ezeket a cselekményeket nem közölték a gyanúsítottal vagy a vádlottal.

⁷ Nevezetesen olyan eljárási cselekményekről vagy ítéletekről van szó, amelyek megszakítják a büntethetőség elévülését.

⁸ Az ÍCCJ 67/22. sz. határozata.

⁹ Az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről szóló, 1995. július 26-án Brüsszelben aláírt egyezmény.